

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	R. B.	w dniu 1 czerwca 2019 roku w pobliżu miejscowości Z. na trasie pomiędzy O. a C., działając ze szczególnym okrucieństwem, dokonał zabicia psa rasy mieszanej poprzez celowe potrącenie go i późniejsze kilkakrotne najechanie na jego	

		ciało kołem przednim samochodu dostawczego marki L., czym działał na szkodę właściciela psa T. G..	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
R. B. zabił psa o imieniu M. w ten sposób, że najpierw celowo potracił go, a następnie kilkakrotnie, wolno przejeżdżał po ciele i głowie zwierzęcia.	wyjaśnienia R. B.	86-89, 155-159, 515-517, 622	
zeznania T. G.	137-138, 750		
zeznania A. B.	71, 750		
zeznania A. R.	242, 751		
nagranie zdarzenia	82		
zeznania Z. W., Ż. K., W. K., M. F., K. Ł., G. B., M. C., M. G., W. G.	77-78, 218, 221-222, 511-512, 2-5, 14-16, 52, k. 59, 105-107		
opinia biegłego z zakresu weterynarii	543-548		
ogłędziny miejsca zdarzenia	141-144, 339-352		
opinia genetyczna	455-462		
R. B. ma 22 lata. Ma wykształcenie zawodowe. Pracuje z dochodem około 3000 zł. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Biegli	wyrok SR w Oleśnicy	744	

psychiatrzy uznali, że w czasie czynu miał zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. Był karany za czyn z art. 190 § 1 k.k. i art. 190a 1 k.k. na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.			
opinia biegłych psychiatrów	360-362		
wyjaśnienia R. B.	86-89, 155-159, 515-517, 622.		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.OCena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia R. B.	Wyjaśnienia oskarżonego w części w której przyznał	

		się do zarzucanego mu czynu, nie budzą żadnych wątpliwości, ponieważ w całości potwierdzone zostały obiektywnym dowodem w postaci nagrania zdarzenia.
nagranie zdarzenia	Żadna ze stron nie podważała autentyczności nagrania i jego prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu.	
zeznania T. G.	Sąd nie miał zastrzeżeń do zeznań właściciela psa. Świadek nie koloryzował, nie przeinaczał faktów, przyznawał, że dom nie jest ogrodzony i zdarzało się, że pies przebywał poza posesją - tłumacząc dlaczego tak było. Zeznania świadka odnośnie stanu zdrowia psa - potwierdziła opinia biegłego zoologa.	
zeznania A. B.	Za wiarygodne Sąd uznał również zeznania matki i siostry oskarżonego. Nie wniosły one wiele odnośnie istoty sprawy, ale przedstawiły bliżej sylwetkę oskarżonego oraz to jaki wpływ na życie jego i jego rodziny miało zdarzenie.	
zeznania Z. W., Ż. K., W. K., M. F., K. Ł., G. B., M. C., M. G., W. G.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania wszystkich świadków. Opierały się one głównie na tym co osoby te zobaczyły na nagraniu - wobec tego Sąd nie uznał za konieczne bezpośredniego przesłuchiwania tych	

	osób. Zeznania wszystkich świadków korespondowały ze sobą wzajemnie, a przede wszystkim znajdowały odzwierciedlenie w nagraniu zdarzenia.	
opinia biegłego z zakresu weterynarii	Biegły wydając opinię wykroczył poza zadane mu pytania i w części dotyczącej innych wniosków biegłego dokonał oceny zachowania oskarżonego. W tym zakresie Sąd pominął wypowiedzi biegłego, ponieważ jak sam biegły wskazał, ocena przestępstwa nie należy do biegłego, ale do wymiaru sprawiedliwości. W pozostałym zakresie - a zatem odnośnie doznanych przez psa obrażeń, poziomu cierpienia i bólu oraz momentu w którym doszło do zgonu – opinia jest pełna, jasna i profesjonalna.	
opinia biegłych psychiatrów	Wnioski opinii nie budziły wątpliwości Sądu.	
opinia genetyczna	j.w.	
0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia R. B.	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego odnośnie tego do miało być powodem jego zachowania, a mianowicie, że pies, który został zabity przez oskarżonego, chwilę wcześniej atakował sarnę. Wyjaśnienia złożone przez oskarżonego w tym zakresie były przede wszystkim mało konsekwentne. W wiadomościach zamieszczanych za pośrednictwem Internetu pisał on, że kiedy próbował odgonić psa ten „postawił mu się”, wyjaśniając natomiast nie wspominał o tej okoliczności, podając tylko, że pies ten był w grupie psów atakujących sarnę. Przede wszystkim jednak z zeznań właściciela M. oraz z potwierdzającej je opinii biegłego – wynika, że pies był stary, nie słyszał, nie widział na jedno oko, nie odchodził od domu, a ponadto był spokojny i przyjazny. Taki stan zdrowia i usposobienie zwierzęcia wyklucza możliwość zaatakowania przez niego dzikiej zwierzyny. Właściciel psa podawał ponadto, że pies rzadko opuszczał posesję, a jeżeli czynił to - i tak przebywał blisko domu. Zeznania te potwierdza</p>	

		fakt, że do zdarzenia doszło około 35 metrów od posesji pokrzywdzonego. W ocenie sądu wyjaśnienia oskarżonego w tej części są nieudolną próbą umniejszenia swojej winy poprzez znalezienie usprawiedliwienia dla swojego działania.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	R. B.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 35 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie zwierząt: kto zabija zwierzę działając ze szczególnym okrucieństwem - podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Ustawa precyzuje pojęcie "szczególne okrucieństwo" poprzez wskazanie, że rozumie się przez to przedsięwzięcie przez sprawcę działań charakteryzujących się drastycznością form i metod, a zwłaszcza działanie w sposób wyszukany lub powolny, obliczony z premedytacją			

na zwiększenie rozmiaru cierpień i czasu ich trwania. Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony swoim działaniem zrealizował znamiona w/w przestępstwa. Jego zachowanie polegało bowiem nie tylko na celowym potrąceniu psa, ale na powolnym i okrutnym zadawaniu mu cierpienia poprzez rozjeżdżanie jego ciała, co w konsekwencji doprowadziło do śmierci zwierzęcia. Oskarżony chciał zadać zwierzęciu ból i przedłużyć jego cierpienia. Gdyby było inaczej - już przy pierwszym najechaniu pozbawiłby psa życia.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. B.	1	1	<p>Sąd, kierując się dyrektywami określonymi w art. 53 k.k., uznał, że karą adekwatną za popełniony czyn, biorąc pod uwagę stopień winy oskarżonego, społeczną szkodliwość popełnionego czynu, cele wychowawcze i zapobiegawcze oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, może być jedynie kara pozbawienia wolności, której wymiar został określony na 2 lata.</p> <p>Stopień winy oskarżonego, należało ocenić jako bardzo wysoki. W czasie czynu oskarżony był</p>

zdolny do pokierowania swoim postępowaniem i do rozpoznania znaczenia czynu, świadomy obowiązujących norm, a pomimo tego bez żadnej przyczyny potrafił i kilkakrotnie przejechał bezbronne zwierzę, przyglądając się i drwiąc z jego cierpienia. Jego zachowanie było skrajnie okrutne i pozbawione skrupułów. Oskarżony nie został w żaden sposób sprowokowany przez zwierzę, a jedynym motywem jego działania była chęć zadania mu cierpienia.

Stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego jest również bardzo duży. Sąd nie ma wątpliwości, że oskarżony czerpał przyjemność z zadania zwierzęciu cierpienia. Świadczy o tym to, że nagrał przebieg zdarzenia, a sporządzony film udostępnił w Internecie. W ten sposób oskarżony chciał się pochwalić swoim zachowaniem, musiał je więc uważać za godne podziwu. Świadczy to dodatkowo o tym, że oskarżony nie rozumie jak poważne popełnił przestępstwo i zupełnie bagatelizuje swoje zachowanie. Potwierdzają to pisma, które oskarżony sporządzał będąc tymczasowo aresztowany. Oskarżony pisał w nich,

że częściową winę za zdarzenie ponosi jego właściciel – ponieważ dopuścił do tego, żeby zwierzę przebywało poza posesją. W pismach oskarżony powołuje się też na przypadki kiedy bezpańskie psy atakowały dzieci, które to zdarzenia nie mają żadnego związku z tą sprawą. To, że zdarzają się wypadki pogryzienia ludzi przez psy, nie upoważniało oskarżonego do zadania cierpienia przypadkowej istocie, ale oskarżony zdaje się myśleć inaczej. Stopień społecznej szkodliwości czynu potęguje to, jak duże było cierpienie zwierzęcia. Na temat tego wypowiadał się biegły, ale jest ono widoczne również na nagraniu - w ruchach jakie wykonuje zwierzę i dźwiękach, które wydaje. Wszystkie osoby, które zapoznały się z nagraniem, łącznie z rodziną oskarżonego określają je jako szokujące. Bardzo ciężko obejrzeć je do końca. Oskarżony natomiast nie tylko przyglądał się cierpieniu psa, wulgarnie komentował, rejestrował je, ale następnie umieścił je w Internecie. Świadczy to o bardzo wysokim poziomie degeneracji i niedostosowania oskarżonego. Oskarżony pokazał w ten sposób, że ma w sobie taki poziom agresji, który nie może być korygowany za pomocą kar wolnościowych, a

jedynie za pomocą kary izolacyjnej. Korzystanie z kar wolnościowych musi mieć bowiem pewne granice i nie może być stosowane w stosunku do czynów tak bezwzględnych i brutalnych. Byłby to bowiem wyraz pobłażania sprawcom, który prowadziłby do zaprzeczenia podstawowej funkcji kary, którą jest zapobieganie popełnianiu przestępstw. W ocenie Sądu zatem jedyną karą, która może spowodować, że oskarżony nie powróci na drogę przestępstwa, choćby tylko z obawy na surową karę jest kara pozbawienia wolności.

Sąd miał na względzie to, że oskarżony, nie w dacie czynu, ale na chwilę orzekania, był już karany na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Kara ta nie wpłynęła zbyt na oskarżonego, bo zapytany o uprzednią karalność zaprzeczył jakoby był wcześniej karany - podając tylko, że ma "kuratora".

Sąd nie poczytał przyznania się do winy przez oskarżonego jako okoliczność łagodzącą, ponieważ wobec tak pewnych dowodów, trudno o zaprzeczania sprawstwa. Niewątpliwie jednak nie można zarzucić oskarżonemu, że w jakiś sposób utrudniał postępowanie.

Złożył obszerne wyjaśnienia, współpracował z Policją, stawiał się na rozprawę. Przy wymiarze kary sąd wziął pod uwagę to, że oskarżony jest osobą bardzo młodą, niedojrzałą, a brak dowodów na to, żeby zdarzenie to nie było incydentem w jego życiu. Nie można było tracić z pola widzenia również tego, że oskarżony poniósł i cały czas ponosi konsekwencje społeczne związane ze zdarzeniem. Są one do pewnego stopnia naturalną konsekwencją popełnionego czynu (pierwotna utrata pracy), ale w dużej części są to konsekwencje, które nie powinny mieć miejsca (groźby kierowane przez wiele osób do oskarżonego i jego rodziny, ogrom bardzo niestosownych komentarzy). Sąd miał na względzie również – przedłożone przez obrońcę oskarżonego – dokumenty świadczące o tym, że oskarżony jest dobrym i sumiennym pracownikiem.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności – Sąd uznał, że kara 2 lat pozbawienia wolności, będzie karą adekwatną w stosunku do popełnionego czynu. Wnioskowaną karę 5 lat pozbawienia wolności – Sąd uznał za karę rażąco wygórowaną, która miałaby charakter odwetowy, a przez to

wypaczała sens kary. Kara tej wysokości, z pewnością zaspakajałaby oczekiwania części społeczeństwa, ale wymiar sprawiedliwości nie ma na celu zaspakajania żądań osób, nie znających w pełni realiów sprawy oraz zasad stosowania prawa. Sprawiedliwa kara nie może przekraczać stopnia winy oskarżonego, a wnioskowana kara do tego by prowadziła. Pozbawienie oskarżonego wolności na okres dwóch lat - to kara i tak już bardzo dolegliwa, zwłaszcza dla osoby w tak młodym, jak oskarżony, wieku.

Jednocześnie sąd nie mógł zgodzić się z wnioskami obrońcy oskarżonego o zastosowanie kary wolnościowej, żeby oskarżony mógł odpracować społeczeństwu swój czyn. Idąc tokiem myślenia zaprezentowanym podczas głosów końcowych, sprawca żadnego czynu, nawet najbardziej okrutnego, nie powinien trafić do Zakładu Karnego ponieważ, przebywając tam nie będzie w stanie zrekompensować społeczeństwu zła, które mu wyrządził. Oskarżony nie jest osobą na tyle zresocjalizowaną, świadomą swojego czynu, żeby wystarczającym było zastosowanie wobec niego kary wolnościowej. Kara za tak brutalny i

			bezmyślny czyn musi być karą dolegliwą.
R. B.	2	1	Sąd zobowiązany był nałożyć na oskarżonego środek karny w postaci zakazu posiadania zwierząt na czas od 1 roku do 15 lat. Sąd przychylił się do wniosku o zastosowanie środka karnego na maksymalny okres. Oskarżony wystarczająco wyraźnie pokazał, że nie zasługuje na to, że sprawować samodzielnie opiekę nad zwierzęciem. Że nie dorósł do tego, żeby taką opiekę sprawować, ponieważ nie szanuje nie tylko odczuć zwierząt, ale ich prawa do życia.
R. B.	3	1	Kwota obligatoryjnej nawiązki określona została na 10.000 zł. Oskarżony jest młodą i zdolną do pracy osobą. Kwota ta nie przekracza zatem jego możliwości zarobkowych i jest zasadna w świetle tak brutalnego zachowania wobec zwierzęcia.
1.Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. B.	4	1	Z uwagi na to, że oskarżony był tymczasowo aresztowany w sprawie, na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej

			kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 2 czerwca 2019 roku godzina 21.00 do 19 września 2019 roku godzina 14.20.
R. B.	5	1	Z uwagi na to, że dowód rzeczowy w postaci telefonu komórkowego marki S. (...)+, stał się zbędny dla postępowania, orzeczono o jego zwrocie oskarżonemu.
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Sąd z opisu czynu wyeliminował zapisy o działaniu na szkodę wykonujących prawa pokrzywdzonego Stowarzyszenia Pogotowie dla (...), Fundacji na Rzecz (...) oraz (...) Towarzystwa Ochrony (...). To, że podmioty te wykonywały prawa pokrzywdzonego w procesie nie oznacza bowiem, że w momencie			

popelnienia czynu oskarzony dzialal na szkode tych organizacji.		
1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6 i 7	<p>Zgodnie z art. 627 k.pk. w razie skazania koszty procesu obciążają oskarżonego. W związku z tym, że Fundacja wykonująca prawa pokrzywdzonego była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela kwotę 1.200,00 zł tytułem zwrotu wynagrodzenia pełnomocnika za postępowanie przygotowawcze i sądowe.</p> <p>Jednocześnie oskarżony został obciążony opłatą od wymierzonej kary pozbawienia wolności (art. 2 ust. 1 pkt. 4 ustawy o opłatach w sprawach karnych) oraz wydatkami postępowania, które wyniosły 22.087,68 zł. Sąd nie znalazł podstaw do odstępstwa od zasady wyrażonej w art. 627 k.p.k., zwolnienia oskarżonego od ponoszenia wydatków i przerwania ciężaru uregulowania tej kwoty na podatników. Oskarżony popełnił poważny czyn, który wymagał przeprowadzenia szeregu</p>	

dowodów, opinii i badań, z którymi związane są koszty. Są one naturalną konsekwencją popełnionego czynu. Prokuratura miała nie tylko podstawy, ale również obowiązek zbadania telefonu oskarżonego celem ustalenia czy nie zarejestrował więcej tego rodzaju zdarzeń, bo oskarżony sam „chwalił się” na czacie, że posiada więcej takich filmików. Oskarżony był uprzedzony o kosztach, które wynikną z badania informatycznego urządzeń i świadomie odmówił przekazania hasła. Oczywistym jest, że oskarżony nie ma obowiązku dostarczania dowodów na swoją niekorzyść i taka postawa nie może mieć dla niego negatywnych konsekwencji karnych. Powstałe z tego tytułu koszty obciążają jednak oskarżonego.

1.Podpis